

РЕШЕНИЕ

№ 1984

гр. София, 13.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 06.03.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Елица Райковска

Георги Бозуков

при участието на секретаря Мая Миланова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1355** по описа за **2020** година докладвано от съдия Елица Райковска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. АПК, във връзка с чл. 63 от ЗАНН.

АССГ е сезиран от Л. Д. Й. с касационна жалба срещу решение от 02.12.2019 г. на СРС, НО, 110 с-в по нахд № 16174/2018 г., с което издаденият срещу Й. електронен фиш е потвърден. Моли решението на СРС да бъде отменено.

Ответникът не взема становище.

Представителят на СГП счита касационната жалба за неоснователна.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, доводите на страните и съобрази закона, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

СРС правилно е установил фактическата обстановка по делото, поради което не следва да се преповтаря.

Легалната дефиниция на понятието "електронен фиш" се съдържа в § 1 от ДР на ЗАНН, възпроизведена и в § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП. Електронният фиш

е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства или системи.

От това произтича, че електронният фиш е своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции. Той се приравнява едновременно към АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие (съгласно чл. 189, ал. 11 ЗДвП),

не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. От това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, сравнително подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. Относно формата на електронния фиш следва да се приемат за задължителни само посочените в чл. 189, ал. 4, изр. 2 ЗДвП реквизити, които в случая са налице.

Съгласно чл. 188, ал. 1, изр. 2 от ЗДвП собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство, какъвто е настоящият случай, поради което и правилно е ангажирана отговорността на Й. в качеството ѝ на собственик на МПС /видно от справка на л. 10 от делото на СРС/, с което е извършено нарушението. Ако лицето оспорва, че е извършител на деянието, то и съгл. ал. 5 на чл. 189 ЗДвП същото има възможност да се защити като посочи в декларация субекта, комуто е предоставен автомобилът, какъвто в случая не е сторено.

Неоснователни са възраженията във връзка с приложението на чл. 34 от ЗАНН. Разпоредбата на чл. 34 от ЗАНН няма как да намери приложение по отношение на електронния фиш /ЕФ/. Тя е свързана само и единствено с производството по издаване на НП, започващо със съставянето на АУАН. Ако срокът по чл. 34 от ЗАНН имаше отношение към електронните фишове, датата на издаване на електронния фиш щеше да е задължителен негов реквизит.

Законодателят изрично е записал "...Не се образува административно-наказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението... ". Да, получава се действително различно третиране на нарушителите на ЗДвП, движещи се с непозволена скорост, като тези, спрямо които административно-наказателното производство започва с АУАН и издаване на НП могат да се позоват на чл. 34 от ЗАНН, а тези, срещу които се издава ЕФ - не. Този различен подход обаче е въпрос на законодателно разрешение. За пълнота следва да се посочи, че доколкото ЗАНН не предвижда изрична регламентация на института на давност за погасяване на административно-наказателното преследване /извън сроковете за съставяне на АУАН и издаване на НП/, предвид и Тълкувателно постановление на ВАС и ВКС № 1/27.2.2015 г., в производството по издаване и обжалване на ЕФ, следва да намерят приложение текстовете на чл. 80 и чл. 81 от НК. В обратния смисъл извършителят на административно нарушение би бил поставен в по-неблагоприятно положение по отношение на извършителя на престъпление. В случая съгласно чл. 80, ал. 1, т. 5 НК обикновената давност е три години, а абсолютната - 4 години и половина. Видно от датата на извършване на нарушението - 26.06.2017 г., към настоящия момент не е изтекъл нито един от двата срока.

В горния смисъл е напр. решение от 15.07.2019 г. по кнахд № 162/2019 г. на Русенския административен съд.

Въз основа на изложеното настоящият състав намира, че с атакувания електронен фиш законосъобразно е наложена глоба на касатора, поради което решението на СРС се явява правилно и следва да бъде оставено в сила.

Пред настоящата касационна инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК, които да обуславят различна преценка на събраните по делото доказателства.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК вр. с чл. 63, ал. 1

от ЗАНН, Административен съд София-град, 2ри касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 02.12.2019 г. на СРС, НО, 110 с-в по нахд № 16174/2018 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.   2.